

**R OMÂNIA –
URTEA DE APEL BRAŞOV
ECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
FISCAL**

ECIZIA NR.

DOSAR NR. 2006

Şedinţa publică din

2007

Președinte –

- președinte de secție
- judecător
- judecător
- grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursurilor clarate de părâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV împotriva sentinței vîle nr. din 30 ianuarie 2007, pronunțată de tribunalul Brașov – cția comercială și de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 2006.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se instată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședință publică din 24 iunie 2007, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor însemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă în prezența, iar instanța pentru a da părților posibilitatea să depună la însar concluzii scrise, în conformitate cu dispozițiile art. 146 Cod procedură civilă, văzând și dispozițiile art. 260 alin. 1 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea la data de 27 aprilie 2007.

C U R T E A

Asupra recursului de față:

Constată că prin sentința civilă nr. 30.01.2007 a tribunalului Brașov s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta C. S.R.L. Brașov în contradictoriu cu părâtele Direcția Generală Finanțelor Publice Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov. A fost luate parțial Decizia nr. 2006 emisă de intimata Direcția

Generală a Finanțelor Publice Brașov și procesele verbale nr. 25.10.2006, - /25.10.2005 și - 27.10.2005 întocmite de intimata Direcția regională Vamală Brașov pentru suma de lei RON. S-a constatat că reclamanta datorează dobânzi și penalități sumă totală de lei RON și s-a dispus restituirea sumei de lei RON achitate în plus. S-a respins petitul privind taxa vamală și comisionul vamal.

Pentru a pronunța această soluție prima instanță a reținut următoarele :

Reclamanta , S.C. S.R.L. Brașov, în perioada 2003 – 2004 a efectuat operațiuni de import componente electronice sub regim vamal suspensiv, de perfecționare activă, beneficiind de scutire de la garantarea datoriei vamale.

Componentele respective fiind materiale neoriginare, au fost înglobate în produse finite exportate în perioada 2003 – 2004 în țările din Uniunea Europeană.

În baza art. 61 din Codul vamal, autoritatea vamală a efectuat un control ulterior asupra operațiunilor vamale de export, stabilind în sarcina reclamantei diferențe de taxe vamale în valoare de RON și diferențe de comision vamal de RON conform actelor constatatoare în număr de 163, din datele de 25 și 27 octombrie 2005.

Cu aceleași date au fost întocmite și procesele verbale pentru calculul accesoriilor, în număr de 145, stabilindu-se dobânzi în quantum de RON și penalități de RON.

În total, obligațiile vamale stabilite în sarcina reclamantei însumează RON.

Contestația reclamantei împotriva actelor menționate mai sus a fost respinsă prin Decizia nr. /13.01.2006.

Pentru stabilirea cu exactitate a obligațiilor vamale datorate de reclamantă, inclusiv a dobânzilor și penalităților, instanța a încuviințat proba cu expertiză contabilă.

Din expertiza contabilă nr. 04.01.2007 (fila dosar) întocmită de expert contabil , rezultă că atât taxele vamale în sumă de RON cât și comisionul vamal de RON au fost corect stabilite de autoritatea vamală, concluzie însușită de reclamantă.

În ceea ce privește accesoriile, expertiza a stabilit două variante:

- dacă termenul de plată pentru drepturile vamale este data declarație vamale de export, față de care întârzierea plășii este de 300 zile, 700 zile și chiar 966 zile, quantumul dobânzilor este de RON cum a stabilit autoritatea vamală și cât a achitat reclamanta;

- dacă termenul de plată pentru diferențele stabilite în actele constatatoare este 20.11.2005, conform prevederilor art. 109, alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, quantumul

1192 – lei, avându-se în vedere o întârziere de 66 zile , față de data comunicării actelor de constatare.

Instanța a apreciat că este echitabilă și legală a doua variantă din expertiză.

Este echitabilă, deoarece nu se poate reține nici o culpă în sarcina reclamantei pentru plata cu întârziere a obligațiilor vamale , acestea fiind stabilite de autoritatea vamală prin actele constatatoare în cauză, numai la datele de 25 octombrie și 27 octombrie 2005.

Este legală , deoarece , potrivit art. 109(2) din Codul de procedură fiscală „ Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii , termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora , astfel :

- a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1-15 din lună , termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare ;
- b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16-31 din lună , termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare;

În speță , actele constatatoare au fost comunicate după data de 16 octombrie 2005 , astfel că plata obligațiilor vamale era scadentă la 20.11.2005 iar reclamanta le-a achitat la data de 25.01.2006 , deci cu întârziere de 66 de zile . Pentru aceasta , reclamanta datorează dobânzi și penalități în quantum de lei , conform calculului întocmit de expert în anexa 1 la expertiză (fila din dosar fond).

Cum reclamanta a achitat accesorii în quantum de RON , rezultă că a achitat în plus suma de RON , sumă care urmează a fi restituittă.

Față de aceste considerente , s-a admis în parte acțiunea reclamantei și s-au anulat parțial actele contestate , numai în ce privește dobânzile și majorările de întârziere în quantum de RON.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs părâtele D.G.F.P. Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie .

În dezvoltarea motivelor de recurs D.G.F.P. Brașov arată că reclamanta a solicitat acordarea unui regim vamal preferențial deși știa că nu îndeplinește cerințele legale, produsele importate nefiind produse originare în conformitate cu Protocolul din 17.12.2001 ratificat de România prin OUG 192/2001 ; datorile vamale sunt datorate în temeiul legii din momentul înregistrării declarației vamale , iar art. 109(2) din OG 92/2003 nu distinge între creațele și obligațiile fiscale principale și obligațiile fiscale accesorii ; trebuie avută în vedere varianta întâi din expertiză .

În drept se invocă art. 304 pct.9 Cod procedură civilă.

Recurenta părâtă Direcția Regională Vamală Brașov consideră sentința instanței de fond nelegală și netemeinică ; în perioada 2003-2004 reclamanta a importat sub regim vamal suspensiv de perfecționare activă componente

electronice din care realizează produse compensatoare care sunt exportate ; la controlul vamal ulterior s-a constatat că datorează taxe vamale pentru acestea și s-au calculat accesori , dobânzi și penalități la acestea ; reclamanta a plătit întreaga datorie vamală , dobânzile și penalitățile curg de la data scadenței obligației principale . Menționează că practica Curții de Apel Brașov este contradictorie dându-se exemple.

În drept se invocă art. 304/1 Cod procedură civilă.

Analizând actele și lucrările dosarelor , sentința atacată raportat la motivele de recurs invocate Curtea apreciază recursurile ca nefondate.

Situată de fapt a fost corect reținută de către instanța de fond . Reclamanta SC „ SRL a efectuat operațiuni de import în perioada 2003-2004. În octombrie 2005 în cadrul controlului vamal ulterior prevăzut de art. 61 din Codul Vamal s-a stabilit că se impunea achitarea de taxe vamale și comision pentru aceste importuri.

Conform art. 61 alin.(3) din Legea 141/1997 „ când controlul vamal ulterior constata că s-au încălcă reglementările vamale aplicate , datorită unor date cuprinse în declarația vamală , autoritatea vamală după determinarea taxelor vamale cuvenite , ia măsuri de încasare ... Diferențele în minus se comunică titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitată în termen de 7 zile de la data comunicării . Neplata diferenței ... atrage suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe ... ”

Aceste articol a fost abrogat doar prin Legea 174/2004 prin care s-a aprobat OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Conform principiului neretroactivității legii civile noi consacrat de Constituție și de art. 1 din Codul civil o situație juridică produce acele efecte care sunt prevăzute de legea în vigoare la data producerii ei , regulă cristalizată în adagiu „ tempus regit actum „.

La data realizării importurilor care reprezintă data nașterii raporturilor juridice dintre părți , reclamanta cunoștea că în situația în care se va constata că datorează taxe vamale acesteia îi vor fi calculate și le va putea plăti în termenul prevăzut de lege fără majorări de întârziere .

Faptul că la momentul efectuării controlului art. 61 alin (3) din Legea 141/1997 se abrogase nu justifică aplicarea dispozițiilor OG 92/2003.

Așa zisa practică contradictorie invocată de recurrenta Direcția Regională Vamală Brașov constă tocmai în aplicarea legii în vigoare fiecărei situații juridice supuse judecății. Chiar dacă controalele vamale ulterioare s-au efectuat în 2005 , 2006 , declarațiile vamale (data la care se naște raporturi juridice între părți) sunt din perioade diferite aferente anilor 2000-2006 deci unora li se aplică art. 61 alin.3 din Legea 141/1997 altora dispozițiile Codului de procedură fiscală.

Art. 109 din OG 92/2003 republicată stabilește termenele de plată a obligațiilor fiscale (principale și accesori).

Organale de control ulterior pentru stabilirea obligațiilor fiscale se raportează la nașterea creaței , obligației fiscale respectiv la momentul în care potrivit legii se constituie baza de impunere căre le generează. Datoria vamală se calculează în funcție de legea existentă la momentul efectuării importurilor / înregistrării declarației vamale.

Reclamanta a achitat taxele vamale și comisionul vamal datorate . A achitat și majorările de întârziere pentru depășirea termenului de plată . Prin expertiza tehnică s-au verificat calculele , judecătorul a decis cu privire la aplicarea legii.

Față de considerentele arătate soluția instanței de fond este temeinică și legală. În baza art. 312 alin.1 Cod procedură civilă raportat la art. 304 pct.9 și art. 304 /1 Cod procedură civilă , Curtea urmează să respingă recursurile declarate și să mențină sentința atacată cu completarea motivării din prezenta decizie .

Văzând și prevederile art. 274 Cod procedură civilă.

**Pentru aceste motive
În numele legii
DECIDE :**

Respinge recursurile declarate de recurentele părâte Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov împotriva sentinței civile nr. din 30.01.2007 pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ .

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 2007

PRESEDNTF

JUDECATOR

JUDECATOR

GREFIER